

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

"Εκτον έτος τουτο είναι,
κ' έδρα πάλιν α' Αθήναι.

"Ετος χίλια δακτάσσα κ' δ' οδοήκοντα έννέα,
και αύτος ό χρόνος θάχη περισεύματα γενναία.

Ό Ρωμής ός τήν έβδομάδα — μόνο μία φορά θά βγαίνω
κ' όταν ήχω έξονάδα — κ' όποτε μού καταβαίνω.
Συνδρομητάς θά δέχομαι, — διότι τούς άνέχομαι,
μοναχά 'σ'αύς Έπαρχίας — και 'σ'ό Έξωτερικόν,
ήπειθ ή καιρός πτωχίας — τρέχει τό 'Ελληνικόν.
Συνδρομή θά κάθε χρόνο — 'φράγμα δώδεκα και μόνο,

γιά τό ξένα δαως μέρη — δεκαπάντα και 'σ'ό χέρι.
'Αλλ' έδω συνδρομηται — δέν θά γίνονται ποτέ.
κ' όσα φύλλα κ' άν κρηγίς — δέν παρής συνδρομητής.
Κ' ότε θέλω νταραβέρ — μέ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα και συνδρομαι — αποστέλλονται σ' έμέ.
Μές'στών φόρων τήν άντάρα — κ' ό Ρωμής ός μας μή δακάρω.

Δεκα'ξη Σεπτεμβρίου
και δομή οδότηγρίου.

Πούντος διακόσα έξηντα έξη,
μ' αύτους τούς γάμους και θά φέξη.

Παρέλασις τραγή 'σ'τους γάμους θά γενή.

'Ανέλιπτη φουρτουάνα σέ τούτη τήν γαλήνη,
μεγάλο τόν Τριπούκη ευθής 'ξαφνικό,
ζητεί ό Αυτοκράτωρ παρέλασις νά γίνη
νά 'δῃ και τής 'Ελλάδος τό νέο τακτικό.
'Ο Βασιλέας τό γράφει, ό Βασιλέας τό θέλει,
και 'σ'τόν Πρωθυπουργό του γραφή μεγάλη στέλλει.

Κ' αρχίζουν μέ φούρια τρεχάματα πολλά
και τσούρα του φακόλα πηγαίνουν πτό'ψηλά.
Φωνάξει ταγματάδρας και άλλους ανώτερους,
έδω κ' εκεί σαλπίζει μέ χίλις δυό τρουμπέταις,
κ' άμέσως τής 'Ελλάδος καλεί τούς Γρεναδιέρους
και τούς θωρακοφόρους και δίαις τής ρεμπέταις.

Παρέλασις θά γίνη... πώ! πώ! κακό και μοδρά!..
σημάνετε, τρουμπέταις, κτυπήσετε, ταμπούρα.
'Από άρμάτων κτύπον ή 'Αττική βοοντῆ,
τά πάντα ένθυμίζουν τούς πάλα Μαραθώνας,
κ' ό Αυτοκράτωρ τρέχει νά 'δῃ από κοντά
τους νικητάς εκείνους τής ευκλαιούς Ρισσάνα :

"Οποιος γερός καθ' όλα δέν είναι Γρεναδιέρους
αύτός 'σ'αύς παρελάσεις θά μείνη κατά μέρος.
'Ο Βασιλέας τό γράφει, ό Βασιλέας τό θέλει,
θά γίνη αυτοψία σέ καθενός τά μέλη,
κ' όποιον ποτέ τό ξύγα δέν έχει καταβή
έμπρός εις τόν Μονάρχην εκείνος θά διαβή.

Παρέλασις θά γίνη... πώ! πώ! κακό και τρέλλα!..
ό Κάιζερ τό θέλει, δέν είναι παίξε γέλα.
Τού έθνους οι στρατώνες άς έλθουν άνω κάτω,
εις τό φτερό και τούτο κ' εκείνο τό φουσατό,
παντού έτοιμασία μετά βοής μεγάλης,
ας κοροδητή ποζάτος κ' ό Μαροαλ ό Ράλλης.

Παρέλασις θά γίνη... ό 'ξαφνικά καινούρια!..
άμπέχονα, σκελέα, σπαθιά, φλασκιά, παγούρια.
'Ο Πτενεράλ Τριπούκης τόν κεραυνόν βοασῆ,
γχαρίζει και ή νέα τής Φασουλῆ γαιδάρα,
κ' άλύγιστος διαβαίνει 'σ'τόν Κάιζερ 'μπροστά
και ό Κομνάς ό Τράκας μέ τη χοντρού του κλάρα.

